

РЕШЕНИЕ

№ 2084

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **11338** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК във вр. с чл.186, ал.4 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № ФК-С 694-0084832 от 08.10.2020г. на началника на отдел „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, с която на основание чл.186, ал.1, т.1, б.“а“ от ЗДДС е наложена на дружеството ПАМ „запечатване на търговски обект и забрана на достъпа до него за срок от 14 дни“.

В жалбата е изложено становище за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправни разпоредби и несъответствие с целта на закона. Сочи се, че дружеството не е извършило твърдяното нарушение. Поддържа се, че в деня, в който се твърди, че е извършена проверката от служителите на НАП, търговският обект не е работил поради извършван ремонт. Не било доказано плащането за сумата от 1.50 лв. Поддържа се, че оспорената заповед е издадена в нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, както и че не са изложени в достатъчна степен мотиви за налагането на ПАМ, като изложените правни изводи били бланкетни и не съответствали на обективно установените факти. Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждане на разноските по делото. В съдебно заседание дружеството – жалбоподател се представлява от адв. Ц. и адв. В., които поддържат жалбата и молят жалбата да бъде уважена.

Ответникът – Началник на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален Контрол“ при ЦУ на НАП, чрез юрисконсулт оспорва жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с жалбата и след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 30.09.2020 г. в 11:21 часа е била извършена проверка на търговски обект по смисъла на §1, т. 41 от ДР на ЗДДС – бистро, находящо се в [населено място], общ. Столична, [улица], стопанисван от [фирма]. В обекта имало налично 1 бр. фискално устройство с изградена дистанционна връзка с НАП. Не се използвал софтуер за управление на продажбите и липсвало пос-терминално устройство. Обектът разполагал с 16 броя места на закрито и 16 броя на открито, като в него се предлагали ястия, алкохолни и безалкохолни напитки и др.

При проверката е констатирано, че търговецът не регистрира и не отчита всяка продажба на стоки и услуги в търговския обект, с което е допуснато нарушение на Наредба № Н-18/13.12.2006 г. и чл. 118, ал. 1 ЗДДС. Този извод е мотивиран от обстоятелството, че при извършена контролна покупка на 1 бр. безалкохолна напитка на обща стойност 1.50 лв., заплатена в брой от Е. К. – инспектор по приходите в ГД „Фискален контрол“, и прието плащане за сметка на [фирма], не бил издаден фискален касов бон или друг документ След легитимиране на органите на НАП е бил отпечатан ДФО „Х“ и КЛЕН от ФУ, и двата от 30.09.2020 г., в които сумата от 1.50 лв. не е отразена като регистрирана чрез издаване на фискална касова бележка. Резултатите от проверката се обективирани в Протокол за извършена проверка сер. АА № 0084832/30.09.2020 г. /л. 21/.

На 08.10.2020 г. е издадена от Началника на отдел „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП процесната Заповед № ФК-С694-0084832, с която спрямо дружеството е приложена принудителна административна мярка „запечатване на търговски обект и забрана за достъп до него за срок от 14 дни, на основание чл. 186, ал. 1 и чл. 187, ал. 1 ЗДДС. Заповедта е връчена на управителя на дружеството на 16.10.2020 г., видно от разписката, намираща се на л. 20 от делото.

Жалбата е допустима, тъй като е подадена в срок, от лице, което е адресат на оспорения акт и следователно – легитимирано да я обжалва.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 186, ал. 3 ЗДДС, принудителната административна мярка по ал. 1 се прилага с мотивирана заповед на органа по приходите или оправомощено от него длъжностно лице. Видно от приложената по делото заповед № ЗЦУ – 1148/ 28.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП /л. 26 от дело 1161/20г./, началниците на отдели „Оперативни дейности“ в дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП НАП са определени да издават заповеди за налагане на принудителна административна мярка „запечатване на обект“ по чл. 186 ЗДДС, на каквато длъжност е назначено и издалото заповедта длъжностно лице, видно от Заповед № 3766/25.09.2019г. Въз основа на тях съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган. Спазени са изискванията за форма на административния акт, като не се установяват допуснати в хода на административното производство нарушения на административнопроизводствените правила.

Според чл.186, ал.1, б.“а“ от ЗДДС, на лице, което не спази реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за доставка/продажба, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се

налага принудителната административна мярка (ПАМ) запечатване на обект за срок до 30 дни. Посочената разпоредба обвързва императивно органите по приходите със задължение да прилагат посочената ПАМ във всеки случай на установено от тяхна страна нарушение на реда или начина за издаване на съответен документ за продажба. Съгласно чл. 118, ал. 1 ЗДДС всяко регистрирано и нерегистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство /фискален бон/ или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/, независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Редът и начинът за издаване на фискална касова бележка (фискален бон) е установен в Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18). Съгласно чл. 25, ал. 1, т. 1 от Наредба № Н-18, задължително се издава фискална касова бележка за всяко плащане с изключение на случаите, когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит, чрез наличен паричен превод или пощенски паричен превод. Фискалната касова бележка се издава при извършване на плащането, като едновременно с получаване на плащането на клиента се предоставя издадената фискална касова бележка (чл. 25, ал. 3 от Наредбата).

В конкретния случай безспорно се установява по делото, че за извършената покупка в стопанисвания от жалбоподателя търговски обект не е издадена фискална касова бележка. Съдът приема този факт за безспорно установен с оглед приложените по делото доказателства, включително изготвения протокол от извършената проверка, в който не са направени възражения относно фактическите констатации. Не се спори и че в търговския обект е инсталирано и регистрирано фискално устройство. Издаването на фискална касова бележка за извършените покупка и плащане в брой е било дължимо, но това не е сторено. Неоснователно е възражението, че в обекта е бил извършван ремонт, поради което не били извършвани продажби. Дори и в обекта да е бил извършван някакъв ремонт – факт, който принципно не се оспорва от ответника, това не води само по себе си до невъзможност за функциониране на обекта и не във всички случаи пречат за извършването на търговска дейност. В случая очевидно обектът е функционирал и в него е осъществявана търговска дейност, което е видно от отпечатания дневен финансов отчет, според който в същия ден са били извършвани продажби на други 8 клиента, на стойност 121,70 лв. Наред с това, съгласно протокола от проверката, в този момент в обекта се е намирал и готвач, което също иницира, че независимо дали са се извършвали ремонтни работи, заведението е осъществявало и обичайната си търговска дейност.

Предвид изложеното, съдът приема, че с неиздаването на фискална касова бележка за извършената продажба дружеството е допуснало неизпълнение на задължението по чл. 118, ал. 1 от ЗДДС за регистриране и отчитане на извършена в стопанисвания от него обект продажба, което обуславя наличие на материалните предпоставки за прилагане на ПАМ - запечатване на обекта по чл.186, ал.1, б.“а“ от ЗДДС. След като са налице предпоставките на чл. 186, ал. 1 ЗДДС, административният орган е длъжен да издаде заповед за налагане на принудителна административна мярка, като единствената преценка, която е оправомощен да извърши, е по отношение срока на прилагане на мярката. В конкретния случай такава преценка е била направена и аргументирана от административния орган с мотиви, които съдът обаче не споделя.

Административният орган е мотивирал продължителността на срока на запечатване на търговския обект с аргументи за „начина и вида на организиране на отчетността, които са довели до извършеното деяние“, както и със степента на обществената му опасност. Не става ясно обаче какъв е начинът на организиране на отчетността, който е довел до извършване на нарушението. Напротив, видно от приложения по делото КЛЕН за деня заведението е имало 8 клиента и е реализиран оборот в размер на 121,7 лв., заплатени в брой. Тази сума отговаря на посочената в представените от процесуалния представител на ответника доказателства, а именно „Справка от регистрирани данни от Z задачи за ФУ/ИАСУТД 4364061 от дата 20.09.2020 г. до дата 05.10.2020 г.“ /л. 11-12/. С други думи, организацията в обекта не е причина за допуснатото нарушение, тъй като са отчитани продажби до проверката и за тях е подадена информация в НАП.

Освен това съдът намира, че правата и интересите на дружеството са засегнати в по-висока степен от необходимото за осъществяване целите на ПАМ. Действително нарушението е безспорно установено, но запечатването на обекта за срок от 14 дни, което е приблизително средният размер на предвидения в закона максимален срок, по никакъв начин не се обосновава, предвид размера на неотчетената продажба (в този смисъл Решение № 10548 от 30.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 14426/2019 г.). Наред с това, при преценката относно срока на запечатването, в резултат на което търговецът ще бъде в невъзможност да реализира приходи от дейността си, следва да се държи сметка и за обективните ограничения и забрани, които периодично се налагат по отношение на този вид обекти като част от мерките в извънредната епидемиологична обстановка. С оглед на това съдът намира, че запечатването на търговския обект за срок от 14 дни е необосновано и явно несъизмеримо с преследваната от закона цел, като срокът на мярката не е определен по разумен начин, добросъвестно и справедливо. При това положение, административният акт следва да бъде отменен само на това основание - поради противоречието му с принципа за съразмерност, прогласен в чл. 6 от АПК.

За пълнота следва да се отбележи, че възраженията на в жалбата за нарушение на чл. 57, ал. 1 ЗАНН са неотнормирани, тъй като ЗПАМ е административен акт и следва да има съдържанието по чл. 59, ал. 2 АПК. Цитираните от жалбоподателя правни норми касаят съдържанието на наказателните постановления, с които се налага административно наказание или имуществена санкция за извършено административно нарушение. Двата акта са различни по своята правна природа и с издаването им се преследват различни цели.

Предвид изложеното дотук, съдът намира, че оспорената заповед е незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

При този изход на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на сторените разноски се явява основателна, като Националната агенция за приходите следва да бъде осъдена да заплати на [фирма] сума в размер на 650 лв. за адвокатско възнаграждение и внесена държавна такса.

Водим от горното, Административен съд София - град, III-то отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С694-0084832 от 08.10.2020г. на началника на отдел

„Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на [фирма] сума в размер на 650 лв. за разноси по делото.

Решението може да бъде обжалвано в 14-дневен срок от съобщението пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: